

היפרבולות והפגן: על כמה אלוזיות של ביאליק לעצמו

עמרי בן-יהודה

המאמר מציע פרשנות רעננה לכמה מהנרטיבים הביאליקאיים הידועים ביותר (ביניהם 'אריה בעל גוף', 'בעיר ההרעה', 'מאחורי הגדר' ו'שור אבוס וארחת ירק'), וזאת בעקבות קריאה צמודה במיוחד, העומדת על הזיקות האינטרטקסטואליות ביניהם. בנרטיבים אלה מוצא המאמר יחס מורכב בין פנים לחוץ, המהווה מפתח להבנת עמדתו האידאולוגית של המשורר בין הקרנבלי לטראומטי. נקודת המוצא התאורטית ההוליסטית, בעקבות מיכאל בכטין, מאפשרת לראות את היחס טקסט-אידאולוגיה ולאפיין באמצעותו את הפואטיקה (או הפרוזאיקה) הביאליקאית. כך הוא מוגדר כ'מספר היפרבולי': זה השואף להתפרס, לעבד, להתגלות ולהאריך, וזאת בצד אירועים חביוניים ביוגרפיים או לאומיים, הנכפים עליו באמצעות הפגנים טראומטיים.

עמרי בן יהודה, רחוב צ'לנוב 8, ירושלים 96524

obenyeveda@hotmail.com